

Persconferentie **Equal Pay Day 2010: " 't Is behelpen zolang je vrouw 23% te weinig verdient."**

24 februari 2010
Brussel 11u-11.45u

Verslag door Maarten Rombouts

Deze persconferentie, georganiseerd door Zijkant en het ABVV, geeft de aftrap van de jaarlijkse Equal Pay Day campagne. Het is reeds voor de zesde keer dat deze twee organisaties deze campagne voor hun rekening nemen. Het doel is om de loonkloof tussen mannen en vrouwen aan te klagen. Volgens "Equal Pay Day" bedraagt de loonkloof dit jaar 23,46%. Dit is slechts een verwaarloosbare verbetering sinds vorig jaar, toen de kloof 23,58% was.

In de inleiding van de persconferentie stelt Inga Verhaert, voorzitter van Zijkant, het concept en de geschiedenis van Equal Pay Day voor. Ze benadrukt daarbij dat praten over de loonkloof, onder invloed van de campagne, geen taboe meer is. Ook worden volgens haar de cijfers niet meer in vraag gesteld.

Vervolgens heeft Rudi De Leeuw, voorzitter van ABVV, het woord. Hij benadrukt dat het ABVV er voor al z'n leden wil zijn, dus ook voor vrouwen. Volgens hem drukt de huidige crisis ons met de neus op de realiteit. Het zijn vooral de vrouwen die de gevolgen ervan dragen. Hij verduidelijkt dat aan de hand van het recente sociale drama bij Carrefour. In de sector waarin dat bedrijf actief is, werken vooral (laaggeschoolde) vrouwen. Zij gaan het heel moeilijk hebben om weer aan de slag te geraken.

Verder gaat hij in op de loonkloof. Volgens De Leeuw gaat het de juiste kant op maar veel te traag. Oorzaken en verklaringen haalt hij uit een recente studie aan de VUB. Zo hebben vrouwen 3x minder kansen op promotie. Dat geldt niet alleen voor het topmanagement (glazen plafond) maar ook op lagere carrière-niveaus. Vrouwen nemen ook veel vaker loopbaanonderbrekingen waardoor ze minder kans hebben op promoties en minder opleidingen en vormingen krijgen.

Ook ziet De Leeuw dat het traditionele rollenpatroon nog steeds stand houdt. Dat moet nog meer worden doorbroken via bv. het onderwijs. Volgens hem moet de combinatie arbeid-gezinsleven nog veel beter worden geregeld (bijvoorbeeld door arbeidsduurvermindering), beter aangepast voor zowel mannen als vrouwen.

Hij besluit met de opmerking dat we de crisis meer als een opportuniteit moeten zien om tot meer gelijkheid m/v te komen.

Vervolgens neemt Inga Verhaert weer het woord om de verwezenlijkingen van Equal Pay Day te benadrukken. Er zijn nu veel betere cijfers ter beschikking dan toen het initiatief 6 jaar geleden begon. Er is nu een jaarlijks loonkloofrapport en er is nu politieke aandacht voor de problematiek.

Ze benadrukt dat de campagne geen oproep is voor nieuwe rapporten. We weten immers wat er schort. Ze pleit – naar Zweeds voorbeeld - voor het in werking treden van de gelijkstellingswet waarbij werknemers die vermoeden dat ze minder verdienen dan collega's daar informatie over moeten kunnen krijgen en dat als het een duidelijk geval is van "loonkloof" dat de werknemer retro-actief het tekort aan loon uitbetaald moet krijgen.

Nadien stelt Jens Mortier de campagne voor. Het tv-spotje "'t Is behelpen zolang je vrouw 23% te weinig verdient" wordt getoond, dat op VRT en Canvas zal uitgezonden worden. Anders dan de voorbije editie is de campagne veel meer gericht op mannen. Die zijn immers mee verantwoordelijk voor het verkleinen van de loonkloof. Het uitgangspunt

was: wat betekent de loonkloof in het dagdagelijkse leven, met als conclusie: iedereen wordt er beter van als de loonkloof verdwijnt.

Ook nieuw in deze campagne is dat er met "ambassadeurs" wordt gewerkt. Als ambassadeur van Equal Pay Day engageer je je om op een of andere manier de loonkloof mee te helpen verkleinen. Er werd gekozen voor drie mannelijke ambassadeurs, om aan te tonen dat de verantwoordelijkheid ook bij mannen ligt.

Voor deze persconferentie kwamen deze drie ambassadeurs hun engagement toelichten.

Pascal Smet, Vlaams minister bevoegd voor onderwijs en gelijke kansen.

Voor hem is het een belangrijk signaal dat hij, een man, bevoegd is voor gelijke kansen. Al te vaak wordt dat immers als een vrouwendomein gezien. Smet wijst op de financiële problemen van veel gescheiden vrouwen die steeds deeltijds gewerkt hebben tijdens hun huwelijk. Die keuze moet volgens hem gerespecteerd worden, maar hij is wel voorstander van een grotere responsabilisering, bijvoorbeeld door middel van clausules voor correcte afspraken.

Verder merkt hij op dat er in het onderwijs heel vaak genderstereotiepen leven. Hij geeft het voorbeeld van de kleuterjuf die de meisjes als prinses verkleedt. Onderzoek wijst uit dat er nog veel genderverschillen zijn in het onderwijs (bv studiekeuze...) en dat er nood is aan genderbewustzijn.

Vanuit zijn bevoegdheid als minister voor gelijke kansen neemt hij een coördinerende rol op in het actieplan loonkloof dat immers een zaak is voor alle ministers.

In overleg met de onderwijskoepels, auteurs en uitgevers van schoolboeken moet worden gestreefd het onderwijs, de keuze van studierichtingen genderneutraler te maken.

Hij benadrukt ook dat er niet alleen in de klas diversiteit moet zijn maar ook voor de klas.

Voor de volgende ambassadeur is Fons Leroy (gedelegeerd bestuurder VDAB) speelt de loonkloof problematiek op twee niveau's. Als dienst voor arbeidsbemiddeling stellen ze vast dat er veel groepen te weinig kansen hebben op de arbeidsmarkt en dat is problematisch voor de welvaart en welzijn. De taak van de VDAB is om die op de arbeidsmarkt te krijgen en ervoor te zorgen dat ze gelijke kansen krijgen. Acties tegen de loonkloof horen daar dus bij. Leroy vraagt niet enkel aandacht voor gelijke kansen bij instroom, maar ook bij de doorstroom van werknemers. Aan de andere kant is de VDAB ook een grote werkgever en is het dus belangrijk dat ze het goede voorbeeld geven. Uit een personeelsanalyse kwamen een aantal pijnpunten naar voor. Er is bij de VDAB een zware ondervertegenwoordiging van allochtonen en gehandicapten. Ook werken er heel veel vrouwen. Op topniveau is er een gelijke verdeling maar het grote probleem zit in het tussenkader. Daarom is er binnen de VDAB een netwerk opgericht ("Hechter") om meer vrouwen te laten doorstromen naar leidinggevende functies. Dit netwerk is ook opengesteld naar mannen (1/3de) omdat er door de vergrijzing op termijn een tekort aan mannelijke leidinggevendenden dreigt.

De laatste ambassadeur is tv-figuur Tom Waes. Hij was verwonderd dat er in de 21ste eeuw nog steeds een probleem is met gelijke beloning en is dan ook bereid er zijn schouders onder te zetten. Volgens hem is er een groot probleem met de openheid (loon is nog steeds een groot taboe) waardoor de loonkloof nu nog bestaat. Waes benadrukt ook dat de media niet enkel een entertainende, maar ook een opvoedende functie hebben.

Tot slot nam sp.a voorzitter Caroline Gennez nog het woord. Zij noemde de loonkloof een schande en stelt dat sp.a heel hard inzet op gelijke kansen.